

OBČASNÍK FARNOSTI SVÄTÉHO DUCHA
B.BYSTRICA - PODLAVICE

december 2010,
číslo 11, ročník IV.

Duchovný pohľad

**„Milé Jezuliatko,
vd'aka, že si sa pre nás zno-
va narodilo. Ved' bez Teba by
náš život nemal zmysel. Stá-
le nás zdvíhaš zo zeme pri
našich pádoch. Tvoje ovečky
z Podlavíc, za všetky MŠ.“**

**(sms prijatá 14.10.2010
v Izraeli v Betleheme)**

OBSAH

Na úvod - Advent a Vianoce 2010	3
Mons. Rudolf Baláž sa dožíva 70 rokov	4
Takto si tu žijeme	6
Spomíname na Farský deň	7
Naše farské púte	8
Dóm sv. Martina.....	8
Výstava ARS LITURGICA.....	9
S Máriou a Ježišom v Marianke	10
Návšteva Šaštína	12
Kreslo pre hosťa - Miroslav Haviar	14
Rím a náš Lacko Pokomý	16
Výročie posviacky Lateránskej baziliky v Ríme v Podlaviciach?.....	18
Odpustky - dar lásky	20
Stretnutie pri ruženci.....	20
Modlitbové spoločenstvo matiek.....	22
Duchovná obnova birmovancov	22
A čo tak skúsiť pracovnú stáž v Nemecku?	23
Nórsko - naša skúsenosť s prežívaním viery v tejto škandinávskej krajine.....	25
Vianoce, chceme či nechceme, sú sviatkom rodiny	26
Zodpovedne sa rozhodnúť	27
O maratónoch bežeckých i životných.....	28
Brigáda okolo kostola a kapustnicové hody	29
V Podlaviciach otvorili nový most	30
Farská kronika 2010	31
Spoločenstvá vo farnosti	33
Snehové rezy.....	34
Darujte vaše 2 % z dane	35
Vianoce 2010 / 2011 - program bohoslužieb	(obálka) 36

Duchovný pohľad, občasník:

Vydáva Rím.kat. farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice

Skubínska cesta 6, 974 09 B.Bystrica, kontakt: 048/4146393,

bb.podlavice@fara.sk, www.podlavice.fara.sk;

Redakčná rada, grafická úprava, tlač:

- za obsahovú stránku zodpovedá Mgr. Daniel Bédi, SF, farár

- jazyková úprava: PhDr. Lenka Bačíková

- grafická úprava: Žaneta Murgašová

- foto: archív prispievateľov, archív farnosti, Helena Žebyová, Mária Gréčová,

- tlač: Dali-BB, s.r.o., Jilemnického 7, Banská Bystrica, náklad 200 ks

Foto na titulnej strane: Vianoce v Podlaviciach – Nikolka Šubová pri jasliach.

TRI VECI SÚ POTREBNÉ

Tri veci sebe aj druhým želaj:
zdravie, priateľov a radosť.

Tri veci ovládaj:
svoju povahu, svoj jazyk a svoje správanie.

Tri veci zdokonaľuj:
odvahu, dobrotu a lásku k blížnemu.

Tri veci daj:
čo najviac chudobným, slovo útechy
smutným a slovo pochvaly tým, čo si ju
zaslúžia.

Trom veciam sa vyhýbaj:
krutosti, namyslenosti a nevďačnosti.

Tri veci obdivuj:
krásu prírody, deti a starých ľudí.

Počas Adventu a Vianoc, i v novom roku 2011:

Nech Ťa žehná Pán!

Nech Ťa zahŕňa svojou milujúcou a uzdravujúcou prítomnosťou.

Nech je s Tebou, keď vstávaš i keď usínaš.

Nech je s Tebou, keď odchádzaš i keď sa vraciaš späť.

Nech Ťa chráni na všetkých Tvojich cestách.

Nech je s Tebou, keď pracuješ. Nech dá úspech práci Tvojich rúk.

Nech je s Tebou v každom stretnutí a nech otvorí Tvoje oči pre tajomstvo, ktoré
žiarí z každej ľudskej tváre.

Nech Ťi je oporou v slabosti.

Nech Ťa utešuje v osamelosti.

Nech Ťa zodvihne vždy, keď padneš.

Nech Ťa naplní svojou láskou, dobrotou, nehou a nech Ťi daruje pokoj srdca.

Nech z Teba vyžaruje niečo z Božej lásky, aby bolo na tomto svete, aj vďaka Tebe,
svetlejšie a teplejšie, a aby ľuďom v Tvojej blízkosti bolo dobre pri srdci.

Nech Ťa neustále požehnáva Pán!

To Vám zo srdca prajú a vyprosujú od novonarodeného Dieťaťa Ježiša

Daniel Bédi, SF, farár, Juraj Adamkovič a Pavol Pakoš, nemocniční duchovní

Mons. RUDOLF BALÁŽ sa dožíva 70 rokov

„Ty, Pane, si môj podiel na dedičstve a na kalichu, v твоjich rukách je môj osud.“ (Ž 16, 5)

Banskobystrický biskup Rudolf Baláž sa narodil 20. novembra 1940 v Nevoľnom, v Kremnických vrchoch. Od roku 1990 je pätnástym diecéznym biskupom v histórii Banskobystrickej diecézy. Je prvým biskupom rodákom diecézy a vedie ju 20 rokov.

Biskupskú vysviacku prijal 19. marca 1990 v Banskej Bystrici z rúk Jozefa kardinála Tomku. Ako motto pre svoju apoštolskú službu si vybral evanjeliovú výzvu: Pravda vás vyslobodí - Veritas liberabit vos. Počas svojho pôsobenia vkladáním rúk udelil kňazskú vysviacku 196 kňazom.

Bol koordinátorom pri príprave podkladov na územnú reorganizáciu západnej metropólie Katolíckej cirkvi na Slovensku. Reorganizácia bola zavŕšená rozhodnutím pápeža Benedikta XVI. zo 14. februára 2008.

12. septembra 2003 na banskobystrickom námestí privítal vtedajšieho pápeža Jána Pavla II. a pred zhromaždením veriacich ho požiadal o otvorenie synody Banskobystrickej diecézy. Jej závery biskup Rudolf Baláž publikoval v roku 2006 v posynodálnom dokumente Zostaň s nami, Pane. Následne vznikli aj inštitúcie ako sociálno-zdravotnícky Dom Božieho milosrdenstva otvorený v roku 2008 či špecializovaná nemocnica Mammacentrum sv. Agáty v roku 2009. V roku 2004, na pamiatku návštevy pápeža, pomenoval renovovanú budovu bývalého kňazského seminára v Banskej Bystrici ako Diecézne pastoračné centrum Jána Pavla II. V ňom pod jednou strechou zhromaždil zriadené pastoračné centrá pre rodinu, mládež, katechézu, nepočujúcich, bioetiku, masmédiá, diecézny školský úrad, diecézny archív a diecéznu charitu.

Jedným z prvých pastoračných projektov nového biskupa bolo obnoviť kňazský seminár. Činnosť a históriu zlikvidovaného banskobystrického kňazského seminára po jeho násilnom zavretí v roku 1950 obnovil biskupským dekrétom s platnosťou od 1. júla 1990. Prvý akademický rok v priestoroch na hrade v Slovenskej Ľupči vtedy otvoril slovami: „Začíname v skromnosti, aby sa dielo vydarilo v duchu a v pravde.“ Za prvého rektora obnoveného seminára vymenoval Mons. Tomáša Galisa. Dnes si Kňazský seminár sv. Františka Xaverského pripomína 20 rokov svojej činnosti. S obdobím budovania moderného kňazského seminára v Badíne sa však spája aj znášané známej zostrojenej kauzy triptych v roku 1995.

Obnovil katolícke školstvo na území vlastnej diecézy a viedol Komisiu pre katechizáciu a školstvo pri Konferencii biskupov Slovenska od jej zrodu až do jesene 2010.

Slovenskí katolícki biskupi si 13. apríla 1994 za predsedu biskupskej konferencie zvolili Mons. Rudolfa Baláža. Konferencia biskupov mala vtedy nefahké úlohy, vymedziť práva a kompetencie cirkvi v postkomunistickom zriadení. Banskobystrický diecézny biskup bol predsedom Konferencie biskupov Slovenska do jubilejného roku 2000. Do tohto obdobia spadá aj jeho úloha spoluzakladateľa Katecheticko – pedagogickej fakulty sv. Ondreja v Ružomberku.

Biskup Rudolf podporil obnovenie pôvodných mužských a ženských reholí na území diecézy. Pribudli aj nové kláštory, medzi nimi kláštor kontemplatívnych klarisiek kapucínok v Kopernici, kontemplatívnych bosých karmelitánok v Detve a karmelitánov v Banskej Bystrici na Kalvárii. V Sampore pri Zvolene mnísi benediktíni postavili prvý kláštor ich novodobej histórie na Slovensku. V roku 1993 začalo svoju činnosť v Banskej Bystrici prvé katolícke rádio na Slovensku, s pôvodným menom Rádio Mária a diecéznym rozsahom, neskôr s celoslovenským vysielaním a názvom Rádio Lumen. Správa o menovaní za diecézneho biskupa zastihla takmer 50 ročného kňaza Rudolfa Baláža na fare v Turčianskom

Petre. Pastoračia v tejto farnosti bola pre neho obzvlášť šťastným obdobím aj vďaka živému spoločenstvu mladých ľudí, z ktorého pochádza súčasný osobný tajomník Mons. Jozef Štrba. Turčiansky Peter bol prvé farské pôsobisko po dvanástich rokoch skrytej a neraz nebezpečnej pastoračie ako následku odobratého štátneho súhlasu. Ešte aj tu sa ho trinásťkrát pokúsili navštíviť príslušníci Štátnej tajnej bezpečnosti (Štb). Od roku 1971 do roku 1982 bol z rozhodnutia orgánov totality traktoristom JRD a vodičom nákladného auta v Domáčiach potrebách v Hronskej Dúbrave. Do výroby bol 31 ročný kňaz Rudolf stiahnutý z biskupského úradu v Banskej Bystrici, kde vykonával povinnosti aktuára a ceremoniára. Jeho predošlé pastoračné pôsobiská boli štyri, no len na jednom bol ponechaný dlhšie ako rok. Bolo to Vrúcko, pred ním Vrútky, novoročný príchod v zimnej fujavici do Krupiny a prvé kaplánske miesto po kňazskej vysviacke bolo Brezno.

Sviatosť kňazstva prijal 23. júna 1963 z rúk biskupa Ambróza Lazíka. Rudolf Baláž sa narodil ako najmladší zo šiestich detí. Matka Rozália, vtedy už mladá vdova, ho nábožensky vychovala s pomocou diecéznych kňazov či kremnických františkánov. Zabezpečila mu taktiež hudobné vzdelanie. V kremnickej Ľudovej škole umenia navštevoval hodiny klavíra a hry na husle. Medzi jeho vyučujúcimi s mimoriadnou vďakou spomína na učiteľa Júliusa Muráňa a riaditeľa Ľudovej školy Bohuša Jelínka. Zmaturoval na gymnáziu v Kremnici. Roky štúdia a prípravy na kňazstvo 1958 až 1963 prežil v Kňazskom seminári v Bratislave. Počas komunistického režimu žiadal o možnosť vyššieho teologického štúdia, čo mu bolo trikrát zamietnuté. Matke Rozálii ďakuje nielen za vstúpenú úctu k Božej Matke Márii, ale i za zdedenú pracovitosť a silu ducha i tela.

Nech Pán požehnáva diecézneho biskupa Rudolfa aj počas ďalších rokov služby Cirkvi!

Pre TK KBS Zuzana Juhaniaková

Takto si tu žijeme

1 septembra 2010 sme si pripomenuli osem rokov od založenia našej farnosti. Celý deň sa niesol v duchu vďačnosti za našu duchovnú rodinu, ktorou farnosť je. Na začiatok školského roka 5. septembra vyprosovala si naša mládež svetlo Ducha Svätého - Veni Creator Spiritus.

24. septembra v našej farnosti účinkovali zbory mladých, malých detí a po svätej omši speváčky Via Bella. Začiatkom septembra sme oslávili narodeniny Panny Márie, našej nebeskej Matky. Liturgiu obohatil miestny zbor Cantate Deo.

1.9. bol hlavným hosťom Mons. František Kapušňák, SF.

Pri svätej omši 12. septembra sme si pripomenuli narodeniny nášho pána farára. Tešila sa celá farnosť, veď je to náš duchovný otec. Na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie sme boli pozvaní na odpust do Tajova. V tento deň bola v našej farnosti sv. omša o 18. hodine za hojnej účasti veriacich. 21. septembra nás navštívila rehoľná sestra – vincentka Rozália Kužmová DKL (Dcéry kresťanskej lásky), ktorá pôsobí ako misionárka na Ukrajine. O tri dni neskôr sme boli pozvaní na svätú omšu do Katedrály zasvätenej Sv. Františkovi Xaverskému na 298. výročie jej posvätenia. Sv. omšu slúžil pán biskup Rudolf Baláž za hojnej účasti kňazov a bohoslovcov. V tento deň sa naši veriaci zišli pri hudbe a menšom pohostení a „lúčili“ sa s niektorými z našich mladých, ktorí idú študovať do zahraničia (Mirka Haviarová - Viedeň, Anton Vik - Praha) a tiež do vzdialenejších miest na Slovensku (Bernadeta Ťažárová, Annamária Ťažárová, Janka Tučeková – všetky tri v Nitre, Lukáš Mlynárik, ktorý už dlhšie študuje v Žiline). Následne 25. septembra sme pri všetkých sv. omšiach ďakovali za dary zeme. Od 29. septembra do 7. októbra sme si pripomenuli 3. výročie od Ľudových misií v našej

farnosti. 3. októbra, v prvú nedeľu o 15. hodine, bola modlitba posvätného ruženca, ktorú sa modlili seniori. Po modlitbe sa stretli v pastoračnej miestnosti, kde sa premietal film o Mariánskom kňazskom hnutí. V tento deň bežal Miroslav Haviar Medzinárodný maratón v Košiciach, všetci sme mu držali palce. Od 12. do 19. októbra náš pán farár Daniel Bédi bol na dovolenke vo Svätej Zemi. 21. októbra bolo stretnutie propagačnej sekcie farnosti. Na záver mesiaca - 28. bol otvorený nový most cez potok Tajovka, ktorý zjednodušil prístup ku kostolu a do Skubína. Vpredvečer slávnosti Všetkých svätých bol v Lateránskej bazilike v Ríme vysvätený za diakona náš spolufarár Ladislav Pokorný. Tejto vysviacky sa zúčastnili rodičia, príbuzní, náš pán farár a priatelia z Neokatechumenátneho hnutia.

V prvý novembrový deň sa veriaci našej farnosti zúčastnili pobožnosti na našich cintorínoch o 14:00 v Skubíne, o 15:00 v Podlaviciach. Dňa 6. novembra bola brigáda v areáli kostola. V tento deň bola aj farská kapustnica, ktorú pripravoval Peter Žeby st. Losovali sa aj zápasy stolnotenisového turnaja o Putovný pohár našej farnosti, ktorý sa koná už druhý rok. 17. novembra navštívili našu farnosť spolubratia pána farára zo Spoločenstva Fatima. Sviatočný deň mladé rodiny oslávili športom v Základnej škole v Podlaviciach. Našu farnosť navštívil novokňaz Janko Kraus, ktorý pochádza z Jakuba pri Banskej Bystrici. Od 12. do 14. novembra sa naši birmovanci a zbor zúčastnili duchovnej obnovy v Diecéznom centre mládeže Maják na Španej Doline. V prvú adventnú nedelu boli pri svätých omšiach posvätené adventné vence našich veriacich. Dňa 30. novembra zasadala farská pastoračná rada, aby sa dohodla o priebehu adventu a Vianoc našej farnosti. Ako tradične sa konalo stretnutie detí s Mikulášom. 8. decembra bolo požehnanie tehuliek – mamičiek pred pôrodom a po sv. omši Mariánska akadémia. 11. v posledný mesiac roka bolo veľké upratovanie kostola, pastoračnej miestnosti a fary. 15. decembra dve skupiny začali Deviatnik prístrešia po rodinách. Veriaci mali možnosť prísť k vianočnej sv. spovedi 17. tohto mesiaca, kedy spovedali viacerí kňazi. A Vianoce môžu prísť.

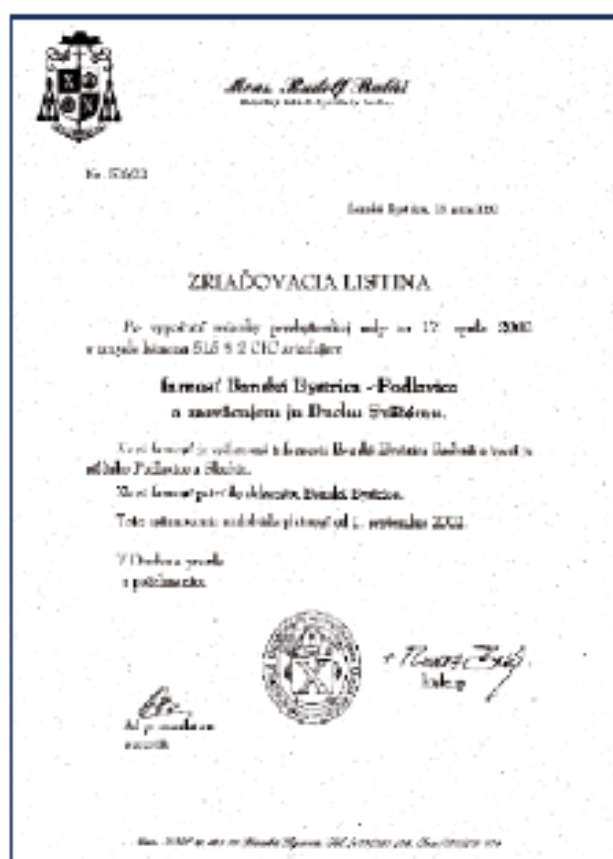
Mária Gréčová

Spomíname na FARSKÝ DEŇ

1. septembra 2010 sme prežili ako farská rodina. Mali sme farský deň, t.j. pripomenuli sme si založenie našej farnosti. Tento deň sa niesol v duchu vďačnosti za farnosť a spoločenstvo veriacich. Príkladám „rodný list“ farnosti - zriaďovaciu listinu.

Mária Gréčová

Naše farské púte

Opäť sme si naplánovali farskú púť. Náročnosť prípravy a celú organizáciu si na plecia zobral otec Daniel. My sme sa tešili a nasávali atmosféru Bratislavy, Marianky a Šaštína. V nasledujúcich príspevkoch nám to priblížia Ľubomír Mazúr, Eva Tribulová, Božena Höferová a Mária Sitárová.

Mária Gréčová

Dóm sv. Martina

Prvou zastávkou na našej púti bol kňazský seminár Rímskokatolíckej bohosloveckej fakulty Sv. Cyrila a Metoda. Budovy seminára sídlia v susedstve Dómu sv. Martina, s ktorým ho spája Korunovačná cesta. S históriou a zaujímavosťami fakulty nás oboznámil náš p. farár, ktorý tu študoval. V nádvorí seminára je socha svätej Alžbety Uhorskej v náručí s ružami, na ktoré sa podľa životopiscov premenili chleby, ktoré niesla chudobným. Mali sme tiež možnosť navštíviť kaplnku v suteréne, ktorá slúži na bohoslužby a duchovné stretnutia seminaristov. Na fakulte sa začalo vyučovať až v roku 1935. Prvým rektorom kňazského seminára bol biskup Michal Buzalka. Činnosť fakulty nebola II. svetovou vojnou narušená. Na chode fakulty sa však podpísal po vojne komunistický režim. Došlo k zásadnej zmene - vládnym nariadením zo 14. júla 1950 bola bohoslovecká fakulta vyňatá zo zväzku fakúlt Univerzity Komenského.

Seminár bol pod stálym dohľadom Štátnej bezpečnosti. Najznámejším kolektívnym vzoprením sa proti režimu zo strany bohoslovcov bola ich hladovka v roku 1980 na protest proti pokusu presadiť v seminári prorežimné mierové združenie duchovných Pacem in Terris. Režim vtedy zasiahol proti devätnástim bohoslovcov, z ktorých okrem pokarhaných boli jedenásti vylúčení zo štúdia. Medzi vylúčenými bol aj bohoslovec tretieho ročníka Daniel Bédi – náš súčasný pán farár. Po páde totalitného režimu v roku 1989 sa aj seminár a fakulta dostali pod úplnú právomoc kompetentných biskupov a prvým „porevolučným“ rektorom sa stal biskup Ján Chryzostom Korec, symbol nezlomnosti voči ateistickému režimu. Seminár navštívili mnohé vzácne osobnosti, snáď najvzácnejšia bola v apríli

1992 návšteva kardinála Jozefa Ratzingera, terajšieho pápeža.

Po Kráľovskej korunovačnej ceste sme sa dostali k Dómu sv. Martina. Katedrála bola vysvätená v roku 1452. Bolo tu korunovaných 11 uhorských kráľov a 8 kráľovských manželiek, keďže Budapešť okupovali Turci. V dóme sa nachádzajú aj kaplnky, najznámejšia je kaplnka sv. Jána Almužníka. Pod katedrálou sú v krypte pochovaní významní cirkevní hodnostári, šľachtici a umelci. Medzi bohatou výzdobou je najznámejšia socha sv. Martina, ktorý sa delí o svoj plášť so žobrákom. Sochu vytvoril v roku 1734 sochár Georg Rafael Donner. V čase našej návštevy bola z veže vysokej 87 metrov zložená a reštaurovaná koruna, ktorú sme si mohli obzrieť zblízka. Koruna je vysoká 144 cm, široká 164 cm a hmotnosť je 150 kg. Koruna je replikou uhorskej kráľovskej svätoštefanskej koruny. V korune sa okrem iných našli noviny z roku 1905 a dokument z roku 1765. Pre budúce pokolenia sa do koruny teraz vložil USB kľúč s údajmi o našej súčasnosti. História na nás dýchla aj v klenotnici, v ktorej sme obdivovali liturgické predmety ako napríklad gotickú monštranciu ale aj historické ornáty z 18. storočia.

Ľubomír Mazúr

Výstava ARS LITURGICA

Zlatníctvo v službách liturgie na Bratislavskom hrade

Vrámci farskej púte sme sa my - veriaci z farnosti Podlavice zúčastnili na výstave ARS LITURGICA - Zlatníctvo v službách liturgie na Bratislavskom hrade.

Klenotnica Bratislavského hradu už pred rekonštrukciou ukrývala poklady. Až do roku 2008 bola v týchto priestoroch sprístupnená výstava Slovenského národného múzea Klenoty dávnej minulosti Slovenska, prezentujúca najvýznamnejšie archeologické nálezy.

Poklady sú v Klenotnici opäť – tentoraz sú dovezené zo 40 inštitúcií, farností a kostolov veľkých miest i malých obcí celého Slovenska. Výstava predstavila spolu 112 sakrálnych klenotov – kalichov, cibórií, monštrancií, kadidelníc, svietnikov, relikviárov a iných predmetov vyrobených výlučne z drahých kovov – zlata a striebra. Všetky sú ukážkou remeselnej virtuozity zlatníckych majstrov. Jedným z vystavovaných predmetov je aj kalich z farnosti Špania Dolina.

Liturgické predmety sú prezentované chronologicky od 14. storočia po súčasnosť. Vývoj zlatníckeho umenia demonštrujú autorky výstavy Alena Piatrová a Ingrid Štibraná na príkladoch, vďaka ktorým si návštevník môže ľahšie uvedomiť postupné zmeny tvarov, techník a výzdoby. Svojimi liturgickými predmetmi sú zastúpené všetky majoritné kresťanské cirkvi pôsobiace na Slovensku, teda Rímskokatolícka, Evanjelická a. v., Reformovaná kresťanská cirkev (kalvíni), Gréckokatolícka a Pravoslávna.

Výstava je výnimočná aj tým, že každý predmet v sebe skrýva časť histórie: hľadeli naň tisíce a tisíce ľudí, dotýkali sa ich stovky farárov, slúžili pri mnohých bohoslužbách. Na rozdiel od mnohých iných exponátov vystavovaných bežne v múzeách, predmety prezentované na výstave ARS LITURGICA – Zlatníctvo v službách liturgie - sú stále používané. Boli vyňaté zo svojho sakrálneho prostredia, aby ich vystavením mali návštevníci možnosť vnímať, najmä ich umelecko-remeselnú stránku.

Rok 2010 bol vyhlásený za Rok kresťanskej kultúry. Cieľom tohto podujatia, ktoré bolo iniciované Konferenciou biskupov Slovenska a Ekumenickou radou cirkví je reflexia európskych kresťanských koreňov v konfrontácii so smerovaním kultúry, umenia a spoločnosti. Ambíciou výstavy je k tejto reflexii prispieť.

Prehliadka vystavených predmetov bola pre každého návštevníka nielen hlbokým estetickým, ale aj duchovným zážitkom.

(Použitá pramene – internet)

Eva Tribulová

S Máriou a Ježišom v Marianke

Na našej púti sme pokračovali do známeho pútnického miesta Marianky, ktoré sa nachádza 11 km severne od Bratislavy. Mariánske pútnické miesto leží v prekrásnom údolí Malých Karpát. Marianka, predtým Mariatál, je najstaršie pútnické miesto na Slovensku a prvé mariánske pútnické miesto v celom Uhorsku. Kedysi bola rovnako slávna ako rakúsky Mariazell alebo poľská Czenstochowa. Prežila časy prvých zázrakov. Hostila najslávnejších panovníkov a nedohľadné rady pútnikov.

Po príchode do Marianky sme navštívili gotický kostol Narodenia Panny Márie z roku 1377, ktorý bol koncom 17. storočia zrekonštruovaný v barokovom slohu. Klenotom chrámu je zázračná soška Panny Márie tálenskej z konca 14. storočia. Potom sme sa zoznámili s históriou pútnického miesta Mariánky. Väčšina architektonických pamiatok v mariánskom údolí pochádza z obdobia baroka. Lurdská jaskyňa a Krížová cesta boli postavené v prvej polovici dvadsiateho storočia. Rád pavlínov spravoval pútnické miesto od roku 1377 do 1786, kedy ich Jozef II. zrušil.

Dlhé roky spravoval Marianku diecézny klérus. Od roku 1927 – 1950 spravovala pútnické miesto Kongregácia bratov tešiteľov. V roku 1936 dali tešitelia postaviť Krížovú cestu so sochami v životnej veľkosti. V roku 1950 bola kongregácia násilne zlikvidovaná spolu s ostatnými rehoľami na Slovensku, ale od roku 1990 sa znovu ujala správy Marianky. Tešitelia zrekonštruovali kostol a bývalý pavlínsky kláštor.

Pri návšteve Marianky nás milo prekvapil veľký počet pútnikov. Najviac ich bolo zo susedného Maďarska. Bol krásny slnečný deň, ktorý len umocnil zážitky z tohto malebného miesta. Mnohí pútnici boli účastní na sv. omšiach, ktoré sa konali v chráme, ale aj v prírode v blízkosti chrámu. Viaceré skupinky pútnikov, a medzi nimi aj my, obetovali pobožnosť

krížovej cesty za seba samých, za farnosť, za rodiny, chorých a za celé Slovensko. Ponárame svoje srdcia do vrúcnej túžby byť v duchu s Ježišom v Getsemanskej záhrade, prejsť v pokore jednotlivé zastavenia až po Kalváriu – ukrižovanie a potupnú smrť.

Bolestná Matka, pomôž nám, aby sme sa učili vytrvalo hľadať Ježiša vždy, keď sa od neho vzdialíme a nech pohľad Kristov na nás privedie nás k úprimnej ľútosťi nad našimi pádmi. Veľmi si trpela so svojím jednorodeným Synom, ale si spolupracovala aj na diele nášho vykúpenia poslušnosťou, vierou, nádejou a vrúcnou láskou. Prosíme pomáhaj nám spoznávať pravú hodnotu utrpenia a bolesti, aby nás od Kristovej lásky nič neodlúčilo. Vyprosuj nám u Tvojho Božského syna pokoru, lásku, čistotu srdca a vytrvalosť v dobrom, nech ho nadovšetko milujeme. Prosíme aj za tých, ktorí ho nepoznajú a ktorí ho nemilujú.

Pane daj, aby sme boli s Pannou Máriou jedno srdce a jedna duša, a tak cítili účinky nášho vykúpenia.

Mária Sitárová

Cestovateľský vtip

- Pán steward, nezdá sa vám, že letíme veľmi nízko?
- Prečo si to myslíte?
- Pred chvíľou som videl v obloku žraloka!

Návšteva Šaštína

Poslednou zastávkou našej farskej púte bola návšteva Svätejny Slovenska, Baziliky Panny Márie Sedembolestnej v Šaštíne.

V príjemné sobotňajšie popoludnie nás chrámový objekt privítal v celej svojej majestátnosti a kráse, zaliaty slnkom, ktoré nám rozžiarilo aj vnútornú časť chrámu. Prekrásne fresky na strope, nad bočnými oltármi a vlastne celá výzdoba chrámu bola pre nás veľkým duchovným zážitkom. Naše oči však upútal ten najväčší skvost – socha Sedembolestnej, ktorá je zakomponovaná do oltárneho celku.

V úprimnej úcte a pokore sme v našich modlitbách prosili za vyslyšanie našich prosieb.

O šestnástej hodine sme sa zúčastnili svätej omše, ktorú celebroidal miestny salezián Peter Barina s našim otcom Danieľom. Po nej sa nám pútnikom prihovoril a pozdravil salezián Jozef Zachar, ktorý je súčasným správcom baziliky. V krátkosti nám porozprával históriu púti v Šaštíne.

V roku 1564 Angelika Bakičová, manželka grófa Imricha Czobora, majiteľa Šaštínskeho panstva, dala zhotoviť sochu Sedembolestnej, ako splnenie sľubu za vyslyšanie v rodinných trápeniach. Angelika prosila o pomoc Sedembolestnú práve pri jej obraze. Sochu uložili k verejnej úcte do trojhrannej kaplnky, ktorá tu stojí dodnes. Ľud si ju veľmi uctieval a stalo sa mnoho zázračných uzdravení na tele aj duši.

V roku 1732 ostrihomský arcibiskup Imrich Eszterházy ustanovil komisiu, ktorá preskúmala mnoho zázračných prípadov a za účasti mnohých duchovných a pútnikov vyhlásili sochu za zázračnú.

O rok neskôr socha prešla pod opateru rádu pavlínov, ktorí prišli do Šaštína a podujali sa postaviť pútnický chrám a kláštor. Celá stavba bola financovaná zo zbierok prostého ľudu a s príspevom cisárovnej Márie Terézie. V roku 1764 za účasti ostrihomského arcibiskupa Barkóczyho, cisárovnej Márie Terézie a jej manžela Františka Lotrinského, mnohých duchovných a tisícok pútnikov bola vysviacka chrámu a slávnostné prenesenie sochy na hlavný oltár.

V roku 1864 pri oslavách trisťého výročia boli dostavané dve veže a celý chrám bol zrenovovaný. Pri tejto slávnosti ostrihomský arcibiskup kardinál Ján Scitovský korunoval sochu zlatými korunami, ktoré nechal posvätiť pápež Pius IX.

8. septembra 1924 rozhodnutím trnavského biskupa Dr. Pavla Jantauscha prišli do Šaštína saleziáni - synovia Don Bosca. Opravili starý farský kostol na námestí, ktorý bol 150 rokov sýpkou. Zasvätili ho svojmu zakladateľovi sv. Jánovi Boscovi. 2. apríla 1927 pápež Pius XI. dekrétom „Celebre apud Slovaccham gentem“ vyhlásil Sedembolestnú Pannu Máriu za patrónku Slovenska.

Po roku 1948 nastalo obdobie prenasledovania cirkvi. Pútnici naďalej, aj cez prekážky, navštevovali pútnický chrám.

Pri 400-ročnom uctievaní sochy, na žiadosť pánov biskupov trnavského Dr. Ambróza Lazíka a nitrianskeho Dr. Eduarda Néczey, pápež Pavol VI. povýšil svätyňu Sedembolestnej na Baziliku Minor.

Na začiatku roku 1990 prichádzajú do Šaštína opäť saleziáni, ktorí prevzali správu a začali s renovačnými prácami vo vnútri baziliky.

Významnou udalosťou v Šaštíne v roku 1995 bola návšteva Svätého Otca Jána Pavla II. Na tejto púti sa zúčastnilo do pol milióna pútnikov. Počas slávnosti Svätý Otec požehnal pozlátené koruny a po tichej modlitbe ich položil na hlavu Pánu Ježišovi a Sedembolestnej.

„Ďakujeme Ti, Pane, že si nám dal Matku, ktorej môžeme dôverovať a zveriť jej svoje ťažkosti, podeliť sa s ňou o radosti a žiale.“

Božena Höferová

Kreslo pre hostá

MIROSLAV HAVIAR

„Pán si ma stále hľadal a požehnal ma darom viery až v dospelosti.“

Vianoce sú už predodvermi a vtedy každý z nás túži byť v kruhu svojich najbližších. Sú to sviatky rodiny a novonarodený Ježiš chce byť uprostred našich rodín. Preto som si do tohto pomaly už sviatočného Kresla pre hostá pozvala človeka, ktorého nemusím zvlášť predstavovať, pretože ho v našej farskej rodine skoro všetci dobre poznáme. Je ním vedúci sekcie pre rodinu vo Farskej pastoračnej rade, predseda správnej rady Neinvestičného fondu Podlavice RKC, otec a manžel doc. RNDr. Miroslav Haviar, CSc.

1. Odkiaľ pochádzaš a ako si spomínaš na svoje detstvo?

Narodil som sa v roku 1965 v Stropkove, kde môj otec už niekoľko rokov pôsobil ako stredoškolský učiteľ. Hoci je od Prievidze, dostal sem tzv. umiestenku. Ale keď som mal 6 týždňov, sťahovali sme sa do Banskej Bystrice. Detstvo aj so starším bratom sme mali pekné. Vyrastal som na Fončorde, kúsok od dnešného „Modrého“ kostolíka. Po škole sme veľa hrávali futbal a pozemný hokej, bavilo ma aj riešiť zaujímavé logické úlohy.

2. Aké boli tvoje študentské časy a akú školu si vyštudoval?

V Bystrici som študoval na Gymnázium J.G. Tajovského, v rokoch 1983-88, potom na Matematicko-fyzikálnej fakulte UK v Bratislave. Po roku vojenskej služby som tam zostal aj na internej aspirantúre (dnešné doktorandské štúdium). Dizertáciu som obhájil v júli 1993, v rovnaký týždeň, keď moja manželka mala promócie na farmácii.

3. Kedy a kde si sa zoznámil s manželkou Beátkou a koľko máte detí?

S budúcou manželkou Beátkou a rodičmi (1990)

Zoznámili sme sa na jeseň 1989, keď ona začínala štúdium farmácie a ja zas aspirantúru. Obaja sme bývali v študentskom mestečku v Mlynskej doline a v onú jeseň sme už boli spolu na koncerte. Ale vážne „spolu chodiť“ sme začali až na jar 1990. Dnes máme spolu päť detí a sme Pánu Bohu za ne vďační. Aj za seba navzájom.

Imatrikulácia na Jesus College v Oxforde (1993)

4. Ste veriaca rodinka. Dostal si vieru od rodičov, alebo aká bola tá tvoja cesta?

Som vďačný rodičom, že ma po narodení dali tajne pokrstiť. Obaja boli učiteľia a k viere ma nevedli, hoci otec ako chlapec miništroval. Moja cesta bola taká „augustínovská“. Vefa som hľadal v knihách, ale „moja duša našla pokoja až keď spočinula v Pánovi“. Za to vďačím predovšetkým manželke Beátke a Pánovi, ktorý si ma stále hľadal a požehnal ma darom viery v dospelosti. A ešte mojej starej mame z otcovej strany, ktorá sa modlievala niekoľko hodín denne a myslím si, že vefa z dnešných požehnaní nám vymodlila ona.

5. Kde si pracoval doteraz a kde pôsobiš v súčasnosti? Keď sa ti naskytne trochu voľného času, ako relaxuješ?

Od januára 1993 pracujem na Univerzite Mateja Bela. Rok som pôsobil na univerzite v Oxforde v Anglicku a dva roky na univerzite v Melbourne v Austrálii. V súčasnosti som členom katedry matematiky Fakulty prírodných vied. Relaxujem behom na našom univerzitnom štadióne pod internátni alebo si ešte sporadicky zahrám halový futbal. Mám rád, keď sedíme vo dvojici so staršími deťmi a čítajú mi nahlas. Niekedy stihneme trebárs len stranu alebo pol strany denne. S Mirkou sme takto kedysi spolu prečítali v angličtine sedem pomerne hrubých kníh.

6. Čo ťa drží nad vodou, keď ti je ťažko?

Určite spoločná modlitba s manželkou Beátkou. Už niekoľko rokov sa každý deň skoro ráno spolu modlieme sv. ruženec, korunku Božieho milosrdenstva a Anjel Pána. Až potom budíme a chystáme deti. Týmto položíme základ pre deň, ktorý nás čaká. Duchovný základ, ale ten je najdôležitejší.

7. Ako vnímaš naše farské spoločenstvo, ktorého si súčasťou? Aj napriek svojej za neprázdnosti spolu s manželkou Beátkou sa angažujete vo Farskej pastoračnej rade ako vedúci sekcie pre rodiny. Čo všetko to obnáša?

Naše farské spoločenstvo vnímame s Beátkou ako ďalší z veľkých Pánových darov. Napíňa

S otcom Terryom a rodinkou vo farnosti v Melbourne (2000)

nám našu ľudskú „horizontálnu“ dimenziu či potrebu otvorenia sa voči bližným. Modlitba nám zas napíňa „vertikálnu“ ľudskú potrebu otvorenia sa voči Bohu. V rámci sekcie pre rodiny sa snažíme dávať dohromady hlavne mladé rodiny s deťmi, ku ktorým sami máme najbližšie. Mali sme radosť z nedávneho spoločného duchovného posedenia nad témou priorít v kresťanskom manželstve, či zo športového dopoludnia v telocvični 17. novembra, kde nás s deťmi i miništrantmi bolo 40. Ale najväčšiu radosť máme, že mladé rodiny momentálne tvoria naozaj „živé“ spoločenstvo a že viaceré spoločné akcie sa už chytli organizovať iné mladé rodiny. A urobili ich vynikajúco.

8. Máš nejaké životné motto alebo krédo?

Vždy sa mi páčilo benediktínske „Modli sa a pracuj“. Fascinuje ma aj myšlienka sv. Tomáša Akvinského, že „každý okamih existencie vesmíru je prejavom Stvorenia“. Čiže Stvoriteľ vo svojom diele stvorenia pokračuje každým okamihom aj v súčasnosti. Na tom, aký tento kontinuálne tvorený svet bude zajtra, sa môžeme podieľať my všetci už dnes. Svojimi myšlienkami, slovami a skutkami. A samozrejme modlitbou či prosbami k Stvoriteľovi.

A so súčasnou rodinkou vo farnosti Sv. Ducha (2009)

9. Aký máš pohľad na náš Duchovný pohľad, pri zrode ktorého si bol?

Bola to výborná myšlienka otca Kazimíra po tom, ako sme vo farnosti v roku 2007 pripravili bulletin k 5. výročiu jej založenia. Občasník predstavuje súčasne akúsi kroniku života farnosti i fórum pohľadov farníkov na náš duchovný život. Práca na občasníku ma naplňovala, ale som rád, že otec Daniel i Majka Gréčová mu dali nový impulz a dnes časopis už aj na farskej webovej stránke vyzerá vynikajúco. Prajem mu veľa ďalších požehnaných rokov.

Ďakujem za rozhovor a prajem ti, aby Ježiš bol stále uprostred tvojej rodiny, chránil ju a sprevádzal.

Helena Žebyová

Rím a náš Lacko Pokorný

Drahý otec Daniel!

Srdečne Vás pozdravujem z Ríma a zároveň aj všetkých bratov a sestry z farnosti Ducha Svätého v Podlaviaciach. Želám Vám všetkým bohom požehnaný adventný čas.

Čas očakávania príchodu nášho Kráľa, ktorý „nás spasil a povolal svätým povolaním, nie pre naše skutky, ale zo svojho rozhodnutia a milosti, ktorú sme dostali v Ježišovi Kristovi...“ (2 Tim 1,9). Boh sa stal človekom, no nenarodil sa v sláve a triumfe, podľa ľudských predstáv, ale v maštali ako nikto, a aby niekto o tom vedel, tak to musel zvestovať anjel a aj to len maličkým pastierom. Tiché a pokorné konanie Boha je také mocné, že premožlo aj smrť a dalo život tým, ktorí žili v temnote a smrti a z otrokov ich urobil adoptívnymi synmi. Božia láska k človeku je dokonalá. Preto Vám no aj sebe prajem, aby sme ju očakávali v tomto milostí plnom čase a aby sme ju objavili a prijali v Deň narodenia Pána.

Nie je to tak dávno, čo som od Rímskej cirkvi prijal z milosti božej tak krásny dar služby (ministérium) diakonátu. Bolo to 31. októbra 2010 po Prvých vešperách na sviatok Všetkých svätých, keď sme v procesii vstupovali do slávenia liturgie vysviacky diakonátu, prechádzajúc Lateránskou bazilikou za spevu 138 Žalmu:

1

*Chcem Ťa, Pane, oslavovať celým srdcom,
že si vypočul slová mojich úst.
Budem ti hrať pred tvárou anjelov,*

2

*vrhnem sa na tvár pred tvojím svätým chrámom.
Tvoje meno budem oslavovať,
pretože si milosrdný a verný
a nadovšetko si zvelebil svoje meno a svoje prisľúbenia.*

3

*Vždy si ma vyslyšal, keď som Ťa vzýval,
a rozmnožil si vo mne odvahu.*

No to, čo ma oslovilo asi najviac zo všetkého, bol pokoj, ktorý som zakúšal počas celej liturgie. Pokoj, ktorý sa nedá nájsť vo svete, lebo som vedel a bol som si istý, a stále som, v tej najhlbšej hĺbke môjho vnútra, že to, čo dostávam od cirkvi, je to, k čomu ma Boh povolal a čo pre mňa pripravil ešte predtým, ako som sa narodil. Som vďačný cirkvi, že mi dala možnosť objaviť toto povolanie práve cez Neokatechumenátnu cestu – Itinerárium katolíckej formácie. Môžem len svedčiť, že je to pre mňa všetko milosť. Moje spoločenstvo bratov a sestier bolo so mnou v Ríme. Slávil sme spoločne s ostatnými bratmi liturgiu diakonátu, na ktorej bol prítomný aj otec Ján Ďurica a Vy, otec Daniel, a s Vami spolu v modlitbe prítomní aj ostatní bratia z farnosti Svätého Ducha z Podlavíc, čo bolo pre mňa veľkým potešením a za čo Vám zo srdca ďakujem.

V tomto čase robím službu vo farnosti svätého Klementa pápeža, kde sa realizuje to, čo hovoril otec kardinál Vallini v homílii, že „diakonát je ikonou Krista, ktorý sa stal Sluhom pre všetkých. Vo farnosti teda slúžim predovšetkým pri liturgiách Eucharistie – proklamovaním Evanjelia a službou pri oltári. Pomaly som vovádzaný do života farnosti, lebo, pravdupovediac, je to pre mňa všetko nové. Spoločne s katechistami (manželské páry) robíme – či už prípravu na krst dospelých a detí, či pastoráciu mládeže. Aj cez túto službu vidím, že je Boh, ktorý koná naozaj všetko a je schopný poslúžiť si k tomu aj takým úbohým nástrojom ako som ja. Som veľmi spokojný a vďačný Bohu za jeho nesmiernu lásku, ktorou nás všetkých miluje. Prosím Vás o modlitby.

S pozdravom Ladislav Pokorný, diakon.

Pokoj s Vami.

Výročie posviacky Lateránskej baziliky v Ríme v Podlaviciach?

Vutorok 9. novembra slávila Rímskokatolícka cirkev sviatok výročia posvätenia Lateránskej baziliky v Ríme, „hlavy a matky všetkých kostolov mesta (Ríma) a sveta“. Tento chrám bol vybudovaný v 4. storočí na pokyn cisára Konštantína, ktorý Milánskym ediktom dal kresťanom slobodu.

9. novembra 324 pápež Silvester I. baziliku slávnostne posvätil. Odvtedy je sídelným chrámom rímskeho biskupa, ktorým je pápež. Nachádza sa na Lateránskom námestí vedľa paláca rovnakého mena. Počas svojej dlhej histórie prežil dve zemetrasenia, barbarské invázie a niekoľko väčších požiarov. Bol zničený a obnovený veľakrát, a dodnes je najhlavnejším chrámom katolíckeho sveta. Jeho skutočným názvom je Bazilika Najsvätejšieho Spasiteľa. Neskôr sa titul rozšíril aj o patronát sv. Jánov (Krstiteľa a apoštola - evanjelistu). Spolu s bazilikou sv. Petra vo Vatikáne, bazilikou sv. Pavla za hradbami, s bazilikou Santa Maria Maggiore a niekedy i s bazilikou sv. Vavrinca (sídlo jeruzalemského patriarchu) sa označujú ako „baziliky veľké“ – basilica maior. V Lateránskom paláci v susedstve pápež Ján XXIII. zriadil rímsky vikariát a sídli tam aj biskup (kardinál), ktorý zastupuje Sv. Otca vo vedení rímskej diecézy.

V Lateránskej bazilike sa konali v priebehu dejín mnohé synody a cirkevné snemy, tu bola podpísaná aj Lateránska zmluva medzi Vatikánskym štátom a Talianskom. Bazilika je hlboko zapísaná ako miesto konania mnohých udalostí, spojených s cirkevným i svetským životom. Výročie jej posvätenia bolo najprv záležitosťou len rímskej diecézy, až neskôr sa rozšírilo na celú cirkev.

A čo spája našu relatívne novú farnosť s týmto posvätným miestom celej cirkvi? To nám priblížil otec Daniel v úvode svätej omše práve 9. novembra - na výročie posviacky tohto chrámu, keď privítal v našom kostlíku na slávení Eucharistie novokňaza Janka Krausa z neďalekého Jakuba. V predvečer Sviatku všetkých svätých sa práve v tejto bazilike v Ríme konala diakonská vysviacka Ladislava Pokorného, na ktorej sa otec Daniel zúčastnil.

Symbolické spojenia v deň tohto sviatku však pokračujú aj cez zúčastnených. Čo teda spája našu farnosť, naše spoločenstvo

s novokňazom Jánom Krausom? Je to opäť osoba nášho pána farára, ktorý sa s ním – ešte ako s mladíkom – stretol v jeho predošlej farnosti v Ufanke – filiálke Jakub, podporil jeho zariadenie pre pána Ježiša a prihlásil ho do animátorskej školy v DCM na Španej Doline. Ešte ako študenta - stredoškolačka ho poznali Gréčovci. Bol spolužiakom ich dcéry. Neskôr Janko pocítil Božie volanie a jeho cesta viedla do seminára. Dnes je už kaplánom v Prievidzi a ako hosť k nám prišiel slúžiť svätú omšu práve v tento slávnostný deň.

„Stavba chrámu“

Spojenie Chrámu, kňaza a farskej rodiny sa nesie metaforicky ale i fakticky celou svätou omšou. Nachádzame ho aj v jednotlivých čítaniach, ktoré nás symbolicky spájajú s chrámom. Nielen s Lateránskym... Prorok Ezechiel v prvom čítaní hovoril o večnom prameni živej vody, ktorý vyviera z chrámu v Jeruzaleme, a o tom, ako pri brehoch tejto rieky môžeme znova získať stratený raj. My, ktorí tvoríme cirkev, vieme, že počas svojich dlhých dejín bola zdrojom životodarnej sily všetkým, čo túžili po spáse. Aj List Korinťanom v druhom čítaní pokračuje metaforou budovy. Pavol nám hovorí, ako by „naš chrám“ vyzerať mal – každý z nás je Božou stavbou – chrámom Ducha Svätého. Každý z nás ho buduje vlastným spôsobom a vlastnými silami. Iba na nás záleží, aká bude pevnosť stavby. Deň za dňom môžeme našu stavbu sledovať a rozhodnúť sa opraviť ju, alebo budovať nanovo. Duch Boží prebýva v nás, a tak Ježiš môže v nás postaviť nový chrám okamžite vo chvíli, keď mu dáme k tomu svoj súhlas. Ústami evanjelistu Jána nám Ježiš hovorí, ako by náš chrám vyzerať nemal („Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“). Ježiš s chrámom stotožnil svoje vlastné telo. A to je dôvod, prečo cirkev dnes hovorí, že je Telom Kristovým...

Ak by Ježiš dnes vstúpil do Tvojho - Božieho chrámu, čo v ňom by zodpovedalo Božej svätosti?

Novokňaz Ján Kraus sa nášmu spoločenstvu prihovril prirodzene, láskavo, pokojne, ale s veľkým zanietením. Jeho slová oslovili všetkých zúčastnených, aj hostí – napr. mojich rodičov, ktorí sa v ten večer stali súčasťou nášho spoločenstva a toto spoločenstvo hlboko precítili. Z chrámu sme odchádzali s krásnymi dojmami, obohatení silou novokňazského požehnanja.

„...nech Vás toto novokňazské požehnanie sprevádza a posilňuje na Vašich cestách...“

Lenka Bačiková

Vďaka otcom Danielovi aj Jánovi za krásne spoločenstvo a spoluúčasť na našej snahe budovať chrám Ducha v nás...

Odpustky – dar lásky

(k dušičkovej oktáve)

Od 1. do 8. novembra sme mohli získať úplné odpustky pre duše v očistci, v iné dni mesiaca novembra čiastočné. Čo sú to vlastne odpustky? V Kódexe cirkevného práva (CIC kán. 911) čítame, že ide o odpustenie dočasných trestov za hriechy, ktorých vina je už zmytá. Už nebohý český jezuita kardinál Tomáš Špidlík povedal: „V otázke odpustkov totiž kolovalo v minulosti mnoho omylov medzi ľuďmi.“ A ďalej vysvetľuje, že niektorí ľudia si mysleli, že tu ide o odpustenie hriechov – o odpustenie ľahké a rýchle a že odpustky sú spojené s nejakým dobrým skutkom. Dobrým skutkom by mohla byť almužna, peňažný dar na dobrý účel. Stačilo to bombasticky spropagovať a vznikol mylný názor alebo mienka, že cirkev predávala za peniaze odpustenie hriechov. Hriechy sa teda v prvom rade odpúšťajú krstom, ďalej sviatosťou zmierenia – spoveďou a pomazaním chorých, ak dotýchny je v bezvedomí. Možno to azda prirovnať k situácii, keď niekto spraví trestný čin, odsúdia ho, on si trest odpyká, alebo amnestiou je mu všetko odpustené, je slobodný, (ako po spovedi), ale v registri trestov má stále záznam a treba vymazať aj ten. A na to slúžia v tom našom prípade odpustky, ktoré môžeme získať tu na zemi pre seba, alebo po smrti pre tých, ktorí sú v očistci a tam si odpykávajú spomenuté tresty za hriechy. Tu môžeme dušiam v očistci pomôcť. Cirkev ponúka túto možnosť napríklad počas tzv. „dušičkovej“ oktávy.

Magdaléna Maloveská

Stretnutie pri ruženci

Ruženec je modlitba, ktorá nám pomáha s Máriou opätovne prežívať tajomstvá života Ježiša Krista na tejto zemi. Preto spája ľudí, rodiny, famosti... a vŕhajú nás zažívať spoločenstvo cirkvi.

V našej famosti si vymieňame jednotlivé tajomstvá posvätného ruženca vždy na prvú nedeľu v mesiaci. Je to spojené s modlitbou ruženca. Pobožnosť sa koná vždy o 15. hod.

Bolo tomu tak aj 3. októbra 2010, no tentokrát bol program stretnutia bohatší. Po skončení pobožnosti nám pán farár premietol DVD „Záhrada Panny Márie“, v ktorom sme si priblížili vznik Mariánskeho kňazského hnutia (MKH). Keďže som členkou tohto hnutia – časť pre laikov – pokúsim sa priblížiť pre všetkých vznik a poslanie hnutia.

Hnutie vzniklo z prostej vnútornej inšpirácie, ktorú dostal taliansky kňaz Stefano Gobbi na púti do Fatimy dňa 8. mája 1972. Vnútorň hlas ho pobádal k neobmedzenej dôvere v lásku Panny Márie, ktorá ho chcela použiť ako nástroj pre spojenie všetkých kňazov a laikov, aby sa zjednotili s pápežom a cirkvou s ním spojenou a aby privádzal kňazov a veriacych do útočiska jej materinského srdca.

Mal sa vytvoriť mocný šik, pod Máriiným vedením rozšírený do všetkých krajín, nie mocou, ale silou prameniaca z modlitby, utrpenia a vernosti svojim povinnostiam.

Dnes je MKH rozšírené do všetkých svetadielov a jeho členmi sú biskupi, kardináli, diecézni kňazi i rehoľníci a obrovský zástup veriacich. Presný počet členov nie je známy, pretože evidencia členov sa nevedie. Hnutie nie je spolok so stanovami. Jeho cieľom je, aby Nepoškvrnené Srdce pomáhalo svojim deťom prežívať súčasné ťažké časy očisty s dôverou a nádejou. Pre cestu detí zasvätených Márii sú hlavné tieto záväzky:

- žiť v spoločenstve so svojimi biskupmi a kňazmi
- žiť svoj krst, usilovať sa o svoje vnútorné obrátenie
- modliť sa s Pannou Máriou, teda modliť sa ruženec

Laici sa schádzajú vo večeradlách, ktoré sú rodinné, farské, mestské, diecézne i celoštátne.

My sa schádzame ako členovia Klubu kresťanských dôchodcov každý utorok o 14. hod. v Centre Jána Pavla II. na Kapitulskej ulici. Prečítame si posolstvo Panny Márie, trochu si o ňom pohovoríme, pomodlíme sa posvätný ruženec, potom modlitbu zasvätenia sa Nepoškvrnenému Srdcu a ruženec k Božiemu milosrdenstvu. Ak by mal niekto záujem, je srdečne vítaný.

Margita Slaná

Modlitbové spoločenstvo matiek

Každú stredu dopoludnia sa v pastoračnej miestnosti na fare stretávajú mamičky aj so svojimi deťmi. Samozrejme, že stihneme predebatovať všetko možné ohľadom detí, manželov, radosti i starostí... :-) Ale nie je to len také obyčajné stretnutie. Jeho podstatou je modlitba za naše deti. Chválimo Boha za to, čo nám dáva a čo sa nám mnohokrát zdá prirodzené a prosíme o Jeho pomoc pri výchove našich detí. Nedávno ma v istom časopise zaujal výrok sestry Wandy Boniszewskiej z Kongregácie sestier od anjelov: „Ako ťažko je žiť bez Boha! Úbohí ľudia, ktorí ho nepoznajú...!“ Uvedomila som si, že som od svojich rodičov dostala veľký dar – vieru v Boha. A som šťastná, že ju môžem odovzdávať ďalej svojim deťom. Práve v tom nás – mamičky – povzbudzuje naše spoločenstvo matiek a modlitba za naše ratolesti. Určite hovorím za všetky, že nás napĺňa radosťou, keď môžeme s dôverou zveriť svoje deti pod ochranu Panny Márie a jej Syna. Príkladom je nám sama Panna Mária, naša Matka, ktorá za nás, svoje deti, prosí a oroduje u Boha...

Petra Karkalíková

Duchovná obnova birmovancov

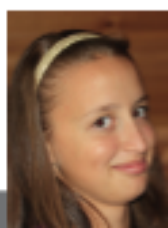
Vnovembri sa na Španej doline konala duchovná obnova. K birmovancom sa pridali aj mladí zo zboru, ktorí, myslím si, nefutovali, že s nami boli. Táto duchovná obnova bola zameraná na spoznávanie Boha a zároveň aj na spoznávanie samých seba.

Priznám sa, že som od toho víkendu neočakávala až tak veľa. A preto ma veľmi potešilo, že som sa mýlila. Spoznala som nových ľudí a opäť som sa dostala bližšie k Bohu. Nevieam, ako to berú ostatní, ale mne osobne dal tento víkend veľmi veľa. Myslela som si, že môj vzťah s Bohom je dobrý, ale tam som si uvedomila, že je ešte čo zlepšovať. Zatiaľ, čo som sa ja snažila priblížiť sa k Nemu, iní sa možno len utvrdili v tom, čo už dávno vedeli a cítili.

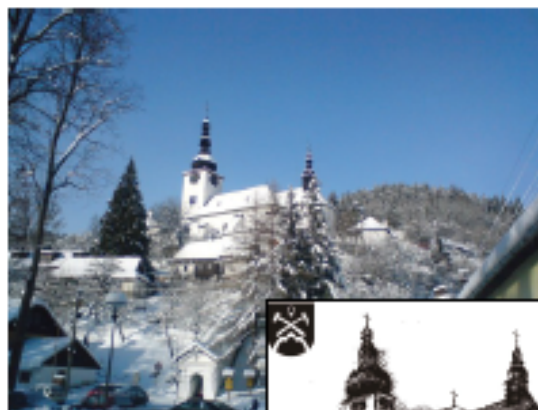
Jednou veľmi zaujímavou aktivitou bola čiara života, kde sme vyznačovali, kedy sa nás Boh dotkol a - verte mi - nebolo toho málo. Každý tam mal niečo iné, ale v podstate sme na tých papieroch videli, že Boh je s nami každý deň a nikdy nás neopúšťa. A naučila som sa ešte jednu veľmi dôležitú pravdu: Boh je láska a s ním dokážeme aj to, čo si myslíme, že je nemožné.

Víkend strávený so skvelými ľuďmi, ktorí nás zaujímavými prezentáciami, prednáškami, scénkami, videami a hrami posúvali dopredu vo viere a v spoznávaní samých seba, naozaj stál za to. Samozrejme, nesmiem zabudnúť na omše, ktoré boli tiež úžasné.

A tí, čo neboli, môžu len futovať, pretože okrem všetkých tých aktivít bolo aj vynikajúce jedlo.

Ivka Legiňová

A čo tak skúsiť pracovnú stáž v Nemecku?

Túto otázku som si položila pred niekoľkými mesiacmi, keď sa ku mne dostala informácia o tom, že je možné zúčastniť sa zahraničnej ekonomickej stáže v Nemecku. Na jednej strane som si nebola istá, či to zvládnem, pretože neštudujem ekonómiu. Avšak nechcela som zahodiť takúto výbornú možnosť, ktorú človek už druhýkrát dostať nemusí. Vždy som sa chcela dostať do Nemecka na prax alebo na štúdium, a tak spoznať bližšie kultúru, zvyky a spôsob života tejto krajiny. Hoci väčšina študentov, ktorých poznám, z duše nenávidí nemčinu, lebo sa im zdá ťažká a jednoducho nezaujímavá, mne sa naopak veľmi páči. Dokonca by sa dalo povedať, že ma baví viac ako všeobecne obľúbená angličtina.

Potom, ako som podala prihlášku a napísala motivačný list, Pán Boh už všetko ostatné zariadil a postaral sa o to, aby ma vybrali. Vtedy som si uvedomila, že Boh dokáže splniť aj tie najtajnejšie sny nášho srdca, pre Neho nič nie je nemožné... A moja reakcia? Dlho som sa spamätávala a nechcela som tomu uveriť... totiž nebrala som to realisticky, no zrazu to bolo tu. Do môjho odchodu ostávali len dva mesiace. Čas uletel ako voda a ja som sa ocitla vo fáze balenia a pripravovania na najdlhšiu - 14-hodinovú cestu autobusom, akú som kedy zažila. Hoci bola rozlúčka nesmierne ťažká a smutná, plná očakávania som nastúpila do môjho skvelého autobusu, ktorý ma odviezol priamo na „miesto činu“, do Stuttgartu – hlavného mesta spolkovej krajiny Baden-Württemberg na juhu Nemecka.

Môžem len ďakovať Bohu za to, že som mohla stráviť tri krásne letné mesiace v krajine, akou je Nemecko. Čo sa týka práce, zažila som na vlastnej koži typickú nemeckú presnosť, ktorá poniektorým Slovákom robila značné problémy, spohľadnosť, zodpovednosť, trpezlivosť a oddanosť práci, ktorej dokážu Nemci častokrát obetovať aj svoj voľný čas.

Po ukončení mojich pracovných povinností sa otvoril priestor na spoznávanie Nemecka. Navštívila som mnoho krásnych miest ako napríklad rozprávkový zámok Neuschwanstein, Fernsehturm – prvú televíznu vežu na svete a Mercedes múzeum.

Čo sa týka viery, naskytla sa mi možnosť bližšie nahliadnuť aj do tejto oblasti. Vedela som, že katolíci majú najsilnejšie zastúpenie v susednom Bavorsku a Sársku. V Stuttgarte naopak žije viac protestantov. Napriek tomu ma dosť zaskočilo, keď som zistila, že rímskokatolícke sv. omše bývajú v kostoloch len trikrát do týždňa. A úplne najväčší šok som zažila, keď na jednu nedeľnú svätú omšu prišlo 5 ľudí. Napriek tomu som nepocítila, že by kňazi vyjadrili nespokojnosť, naopak, omnoho viac si vážili každého človeka, ktorý prišiel. Vždy vítali ľudí s obrovským nadšením a zapálením pre Kristovo slovo. Svojím postojom tak šíрили Božiu lásku a požehnanie. Musím povedať, že ma to nesmierne

oslovilo a zanechalo to vo mne nezabudnuteľný duchovný zážitok. Cez týchto kňazov som si uvedomila, že Kristus nás vyzýva, aby sme hlásali jeho evanjelium za každých okolností. Nemusíme sa ničoho báť, lebo On nás neopustí. Neustále nám dokazuje, že je s nami, aj keď to častokrát nevidíme. Nebojme sa preto ostať na jeho strane, aj keď sa budeme cítiť osamotení alebo opustení. On je pri nás.

Lucia Klincová

Farár chcel navštíviť farníka. Niekoľko týždňov zvonil pri jeho dverách, ale nikdy mu nikto neotvoril. Napokon nechal v schránke lístok s biblickým citátom: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“(Zjv 3,20)

Nasledujúcu nedeľu dostal farár od farníka stručnú odpoveď: „Počul som tvoj hlas v záhrade, nuž bál som sa, lebo som nahý, a preto som sa skryl.“

– naša skúsenosť s katolíckou cirkvou a prežívaním viery v tejto škandinávskej krajine

V roku 2006 sa mi prvýkrát naskytla možnosť pracovať pár mesiacov v Nórsku. Odvtedy do Nórska prichádzame každoročne s celou rodinou a zostávame tam niekoľko mesiacov. V tomto krátkom príspevku sa chcem podeliť o naše skúsenosti so životom a s prežívaním viery v tejto krajine.

Pre vytvorenie obrazu na úvod niekoľko údajov. Nórsko má 6,5-krát väčšiu rozlohu, no počtom obyvateľov je porovnateľné so Slovenskom. Rímskokatolícka cirkev nie je v Nórsku príliš rozšírená, v súčasnej dobe má len okolo 50000 katolíkov (cca 1 % obyvateľov) a ich počet pomaly rastie, predovšetkým vďaka imigrácii.

My žijeme v juhozápadnej časti Nórska (oblasť Hordaland), asi 100 km od mesta Bergen, v dedinke Jondal. Spolu s farmárskymi usadlosťami, ktoré sú typické pre túto krajinu, tu žije asi 1200 – 1500 obyvateľov. Je tu pekný, historický, drevený, evanjelický kostol, charakteristický pre nórske vidiek. Jondalskú farnosť spravuje pani farárka. Evanjelické bohoslužby bývajú každú tretiu nedeľu a potom pri príležitostiach ako sú svadby, pohreby, birmovky (konfirmácie) alebo štátne sviatky. V týždni bohoslužby nebývajú. V letnej sezóne však býva kostol bežne prístupný celé dni aj kvôli záujmu turistov. Vzhľadom na frekvenciu bohoslužieb a ich návštevnosť môžeme povedať, že praktizujúcich veriacich evanjelikov je v tejto dedinke málo. Na bežných bohoslužbách prevládajú starší ľudia. Úplný opak sú bohoslužby pri príležitostiach ako svadby, pohreby a štátne sviatky. Nóri si veľmi vážia svoju históriu a kultúru. Počas štátnych sviatkov a osláv prichádzajú do kostola v hojnom počte, väčšinou oblečení v tradičných nórskejších krojoch. Ide však asi skôr o záležitosť tradície ako

vieri. Zo skúseností môžeme povedať, že najmä staršia generácia, napriek tomu, že väčšina z nich nepraktizuje svoju vieru, žije podľa prirodzeného Božieho zákona. Sú to dobrí ľudia. Pravdepodobne to vychádza z podmienok, v ktorých žili. Ešte si pamätajú časy chudobného Nórska. Ekonomicky vystrelili až po objavení bohatých nálezísk ropy a zemného plynu v Severnom mori. Mladšie generácie svoj postoj k viere takmer vôbec neriešia. Je to subjektívne hodnotenie, ale dovoľím si povedať, že popri dostatku až prebytku všetkého hmotného, mladá generácia odsunula Pána Boha na vedľajšiu kofaj. Nie je zriedkavé, že s našimi konzervatívnymi názormi sme rovesníkom občas na smiech.

Najbližším katolíckym chrámom je kostol sv. Pavla v meste Bergen. Cesta autom nám trvá asi 2,5 hodiny, keďže sa musíme preplaviť cez fjord. Omše bývajú každý deň, v nedeľu a vo sviatky. Drvivá väčšina návštevníkov katolíckych omší sú práve prisťahovalci, najmä ázijského pôvodu. Niekedy sa smejeme, že na katolíckych omšiach v Bergene sme zástupcami pôvodných Európanov len my a Poliaci. Na

predmestí Bergenu sme tento rok objavili kláštor sestier sv. Františka Xaverského. V kláštorenej kaplnke sa slúžievajú omše aj pre verejnosť. Pri našej prvej návšteve kláštora sa nám prihovorila milá 60-ročná sestra pôvodom z Írska, - mimochodom jedna z najmladších sestier, - ktorá sa nám posťažovala, že nové povolanie vraj nemali viac ako 20 rokov.

Nie je ľahké cestovať s tromi deťmi tak ďaleko na sv. omšu a nie vždy je to pre nás reálne, keďže pracujem v oblasti cestovného ruchu. Vtedy máme aspoň možnosť sledovať sv. omšu online na našej TV LUX alebo počúvať cez internet na rádiu Lumen. Vždy sa však veľmi tešíme na návrat domov, do farnosti a na bohoslužbu v rodnej reči.

Nórsko je krásna krajina a my sme vďační za možnosť tu pracovať a žiť, ale práve absencia spoločenstva veriacich, možnosti častejšej návštevy kostola a vôbec ľudí, ktorí vyznávajú rovnaké hodnoty, sú pre nás jedným z dôvodov, prečo sa tam nechceme usadiť dlhodobejšie. Vtedy vieme naozaj oceniť, že žijeme a vychovávame deti na ešte kresťanskom Slovensku.

Branislav Baláž

Vianoce, chceme či nechceme, sú sviatkom rodiny.

Manželstvo a rodina, ak dôsledne plnia svoje poslanie, vytvárajú najcennejšie bohatstvo ľudstva. Cirkev toto dobre vie. Nakoľko ona je „matkou a učiteľkou“ už dvetisíc rokov, svoju skúsenosť o rodine vkladá do svojho učenia a odovzdáva ho dnešným manželom, aby čím lepšie rozumeli svojmu vlastnému manželstvu, a tak vytvorili schopnú a zdravú rodinu.

Keďže kresťanská rodina je prvým a najpovolanejším spoločenstvom na to, aby sa účinne ohlasovalo evanjelium človeku od jeho útleho detstva v snahe priviesť ho k plnej ľudskej a kresťanskej zrelosti, Cirkev zakladá centrá pre rodiny, manželským párom ponúka schopných kňazov i laických odborníkov, aby táto potrebná práca dosahovala čím lepší efekt.

Hlavným poslaním Diecézneho pastoračného centra pre rodinu je poukázať na rodinu ako základnú hodnotu, ktorú treba chrániť a ponúknuť spoločnosti hlbší pohľad na dôležitosť rodiny. Usiluje sa poskytovať podporu a ochranu rodinných hodnôt a taktiež ponúkať v duchovnej oblasti naplnenie túžob, ktoré sú prirodzené v každom človeku.

Súčasťou tohto poslania je napomáhať efektívnejšej pastoračnej činnosti cirkvi na území banskobystrickej diecézy tak, aby kňazi a rodiny samotné, podieľajúce sa na pastoračii rodín, nachádzali v Centre nové zdroje inšpirácie a možností pre svoju službu rodinám v jednotlivých farnostiach.

Jednou zo služieb sú aj kurzy prirodzeného plánovania rodičovstva, do čoho sa naša farnička Mgr. Janka Ťažárová aktívne zapája prostredníctvom prípravy snúbencov. Predkladáme vám jej zamyslenie nad touto témou:

Zodpovedne sa rozhodnúť

Po starostlivom a spravodlivom zvážení zdravotných, ekonomických a sociálnych faktorov sa spolu manželia zodpovedne rozhodujú pre početnosť svojej rodiny - je to ich vlastné rozhodnutie a žiadna iná osoba alebo autorita im nemôže prikázať mať viac alebo menej detí.

Nie vždy je manželská vernosť samozrejmou a vzťahy nie sú postavené na vzájomnej láske a šľachetnosti. Ináč by sa podporilo to, čo je nevyhnutné pre úspech ich súžitia, čo tvorí atmosféru šťastia a lásky v rodine a vedie k zdravému telesnému a psychickému vývoju detí.

Veľkou výhodou plánovania rodičovstva je, že úspech závisí od *praktickej spolupráce manželov* a zároveň sa prehlbuje vzájomné porozumenie, nesebeckosť a *zmysel ľudskej lásky*. Predmanželské a mimomanželské sexuálne zväzky sú nezodpovednými formami správania a podkopávajú stabilitu manželstva a rodiny. Sexuálna aktivita pred sobášom je zlou prípravou na manželstvo. Viac na www.billings.sk.

Je pravda, že väčší hluk robí jeden strom, ktorý sa rúca, ako celý les, ktorý ticho rastie. Ak si nezakryjeme oči pred dnešnou situáciou, jasne uvidíme semienka, púčiky a niekde už skutočné stromy novej nádeje tohto tretieho tisícročia. Či je to na poli náboženskom alebo sociálnom. Jednou z týchto nádejí, jedným z mnohých riešení sú mladí ľudia, ktorí chcú žiť prítomný okamih.

Som si istá, že každý prežil pocit „slobody“ a radosti, ak nezištne urobil niečo pre druhého.

Byť sebou v tom pravom slova zmysle a byť jeden pre druhého, to by určite zmenilo nadpisy článkov v médiách. Nie je potrebné byť pesimistom a beznádejne hľadiť na tieto súvislosti. Je potrebné ísť dopredu, pozeráť sa na nové možnosti a jeden od druhého sa postupne nakaziť optimizmom a nasadiť sa pre skutočné ľudské hodnoty.

Jana Ťažárová

Centrum pre rodinu Banskobystrickej diecézy sa zapája do projektu Banská Bystrica – Mesto rodiny. Každá rodina má zmysel, ale má aj svoje krásne veľké či malé tajomstvá... Prosíme Vás o pomoc pri hľadaní odpovede na otázky:

Kedy je rodina podľa Vás šťastná?

Aký je Váš osvedčený recept na spokojnú rodinu?

Nenechajte si svoje rodinné „recepty“ pre seba a podelte sa o ne s nami na adrese:

bb@mestorodiny.sk

O maratónoch bežeckých i životných

Začiatkom októbra 2010 som sa zúčastnil košického Medzinárodného maratónu mieru. Ide o najstarší maratón v Európe a druhý najstarší vo svete. Tohto roku bola v Košiciach rekordná účasť vyše päťtisíc bežcov vo všetkých kategóriách, vynikajúca atmosféra, počasie i diváci. Splnil sa mi aj cieľ dobehnúť pod 4 hodiny.

O sekundu.

Košice 2010

Pamätná medalla Košice 2010

Melbourne 2000

Bol to môj siedmy maratón a chcel som ním poďakovať Pánovi za siedmeho člena našej rodinky Miška i osláviť Jeho dielo takýmto spôsobom. Ďakujem za duchovnú podporu hlavne otcovi Danielovi,

ale i ostatným, ktorí ma podporili modlitbou. Dokázali sme to naozaj spolu, preto nasledovalo aj to symbolické odovzdanie medaily všetkým našim farníkom.

Domnievam sa, že k odbehnutiu maratónu potrebuje rekreačný bežec, ktorý, tak ako ja, nemá veľa času trénovať, v prvom rade odvahu. Odvahu prihlásiť sa, postaviť sa na štart a začať ukrajsť prvé z tých 42 195 m. Ale „kto začne, obyčajne aj dokončí“, hovoríva môj otec.

Cítim, že podobne je to aj s nebežeckými maratónmi v živote, či už je to stavba domu, alebo prijatie ďalšieho dieťaťa do rodiny. Odvaha začať je prvým dôležitým krokom. Ale

Host City Marathon
30th April 2000
Sydney 2000

potom to už treba odovzdať Pánovi do Jeho riadenia. Lebo „ak Pán nestavia, daromné je úsilie staviteľov.“ Pán pomôže. Dobehnúť, dostávať i vychovať. Len mu musíme dôverovať a veriť, že s Jeho pomocou to zvládneme. Bude to aj bolieť a pôjdeme miestami na hranicu svojich fyzických a psychických síl (zdanlivú, pretože človek vydrží oveľa väčšiu záťaž ako si myslí). Dobehtie do cieľa vynahradí bolesť na trati, prinesie radosť z prekonania samého seba. I opätovné poznanie, že s Pánovou pomocou a Jeho riadením môžeme na trati svojich maratónov, či už bežeckých alebo tých životných, vždy dobehnúť do cieľa.

I cesta dlhá tisíc kilometrov sa začína prvým krokom.

Brigáda okolo kostola a kapustnicové hody

Novembrové chryzantémy, návštevy cintorínov, opadané lístie, pochmúrne počasie – to všetko sprevádza tento mesiac. Treba urobiť poriadok vo svojom vnútri, ale aj na záhradách a okolo domov. Naše farské spoločenstvo má opäť výzvu spojiť príjemné s užitočným. Prvá novembrová sobota dala príležitosť stretnúť sa pri práci a po nej na kapustnici v malom, ale našom altánku. Hneď ráno sa zišli chlapi, aby upratali okolo kostola. Za svoju prácu si zaslúžia pochvalu, veď osadili informačnú tabuľu, ktorá sa neprehliadnuteľne vyníma blízko pri chodníku a odteraz bude slúžiť všetkým okoloidúcim. Samotného varenia sa ujal muž - kuchár a dá sa povedať, že profesionál. Ženy si porobili práce doma a popoludní sme sa stretli na príjemnom posedení. Pán farár vniesol do nášho kruhu aj kus humoru, vtipov a hádaniek. Po modlitbe a požehnaní sa začalo očakávané hodovanie.

Chufové poháriky si prišli na svoje, veď chválil každý, kto okoštoval. Nezostalo len pri polievočke. Ženské pokolenie sa prejavilo štedrosťou a šikovnosťou pri pečení koláčikov sladkých i slaných. V altánku okolo kotla panovala veselá nálada. Nečudo, veď pokoj na duši prináša pohodu a smiech. Deti si vybrali viac priestoru na svoje hry, naháňačky a bicyklovanie okolo kostola. Občas si s úsmevom na tvári dobehli zobráť niečo pod zub a opäť sa stratili medzi svojimi rovesníkmi. Rozpútala sa debata, spomienky, aj pripomienky. Pri dobrom čas beží akosi rýchlejšie, a tak prišla chvíľa, kedy sa bolo treba rozlúčiť, odísť do svojich rodín, aby sme i tam mohli rozdávať načerpanú silu viery a lásky.

Hoci novembrové slnečné lúče už strácajú svoju energiu, my sme ju získali z toho milého stretnutia a napriek chladnejšiemu počasiu nás hrial dobrý pocit. Vďaka Bohu sme opäť duchovne bohatší.

Alica Horská

V Podlaviciach otvorili nový most

Banskobystričania sa konečne dočkali – dlho očakávaný most v mestskej časti Podlavice slávnostne otvorili 28. októbra. „Som rád, že Podlavičanom môžeme symbolicky odovzdať toto stavebné dielo, ktoré spája ľudí. Po zrekonštruovanom kultúrnom dome je opravený most ďalšou výraznou investíciou, ktorá skvalitní život obyvateľov Podlavíc,“ skonštatoval krátko po prestrihnutí pásky primátor Ivan Saktor.

Rekonštrukčné práce sa začali na jar tohto roka. Celkové náklady stavby sú cca 476 tis. eur. V cene je okrem nákladov na výstavbu zahrnutá aj demontáž starej konštrukcie, rekonštrukcia komunikácie a úprava a opevnenie brehov potoka pod mostom.

Parametre mosta: dĺžka: 10,6 m; šírka vozovky medzi obrubníkmi: 8,00 m; po oboch stranách sú vedené chodníky so šírkou 2,00, resp. 1,25 m; šírka mosta medzi zábradliami: 11,25 m.

Doteraz využívali obyvatelia Podlavíc len provizórny most nad potokom Tajovka. Novú nosnú konštrukciu mosta tvorí dvanásť kusov prefabrikátov. Smerovanie mosta je súbežné s Povstaleckou ulicou, aby nevzniklo zbytočné kľukatenie systému dopravy. Nosnosť mosta i šírkové parametre umožňujú prejazd vozidiel MHD, resp. obslužnej nákladnej dopravy, čo znamená skvalitnenie dopravnej obsluhy pre Podlavice. (Monika Pastuchová, hovorkyňa primátora)

MOST

*Na moste stojíme,
všetci sa tešíme,
že ho dostavali,
na čas odovzdali.
Most je to parádny,
všetko je spravené,
Podlavice so Skubínom,
sú ním prepojené.
Po ňom budú chodiť,
naši seniori na nákupy,
k lekárovi,
mladí ľudia do práce
a deti do školy.
Videli sme stavbárov,
ako ho stavali,
v čase i v nečase
na ňom pracovali.
Práca to nebola ľahká,
my to dobre vieme,
a preto im teraz
za most ďakujeme.*

Isto, tešíme sa aj my okolo kostola, že je most už hotový, pretože pracovný dvor firmy Alpina nám zabraňoval dostať sa s nákladnými autami za kostol a tým sa na celý rok pozdržali práce na športovom a oddychovom areáli. Tiež nemožno nespomenúť, že za pochodu sa museli riešiť niektoré nedotiahnuté veci. V tejto súvislosti treba poďakovať Petrovi Žebymu a arch. Danielovi Sticzayovi za osobné nasadenie sa pri riešení nezrovnalostí okolo napojenia chodníka a nášho parkoviska. Všetka česť aj pracovníkom Allpiny - stavbyvedúcemu Porubskému, vedúcemu Križanovi aj ostatným chlapom, s ktorými bola po celý čas dobrá komunikácia.

Daniel Bédi

(zdroj: www.banskabystrica.sk)

Do Cirkvi cez naše farské spoločenstvo boli prijatí a sviatosťou krstu sa stali Božími deťmi:

01. Ľudovít Polčic (do 1 roka) - Skubín	10. január
02. Hugo Baláž (do 1 roka) – Podlavice	20. február
03. Mariana Varhaníková, (26 r.) – Kostiviarska	04. apríl
04. Jana Hajašová (27 r.) – Sásová	04. apríl
05. Lucia Vladovičová (27 r.) – Sásová (Skubín)	04. apríl
06. Ivanka Záslovová (do 1 roka) – Podlavice	25. apríl
07. Tomáš Gereg (1 rok) - Slnéčné stráne	09. máj
08. Marek Záslav (12 r.) – Podlavice	14. máj
09. David Roskoš (5 r.) – Podlavice	30. máj
10. Viktória Roskošová (2 r.) – Podlavice	30. máj
11. Ján Lamper (do 1 roka) - Fončorda	30. máj
12. Kristián Ivan (do 1 roka) – Skubín	05. jún
13. Vanesa Kollárová (do 1 roka) – Skubín	26. jún
14. Matej Ivan (do 1 roka) – Fončorda	27. jún
15. Lukáš Bielik (do 1 roka) – Radvaň	24. júl
16. Liana Oravcová (do 1 roka) – Podlavice	25. júl
17. Jakub Briak (do 1 roka) - BA-Ružinov	01. august
18. Nicholas Fojtík (1 rok) – Veľká Británia (Podl.)	14. august
19. Lívia Petrovičová (do 1 roka) – Podlavice	22. august
20. Simona Šubová (do 1 roka) – Podlavice	22. august
21. Jakub Kručko (2 r.) – Tajovského	05. september
22. Paulína Slašťanová (do 1 roka) – Jasenie	12. september
23. Klára Gregorová (do 1 roka) – Skubín	26. september
24. Milan Kalčevský (do 1 roka) – Graniar	10. október
25. Alex Marko (do 1 roka) – Podlavice	06. november
26. Andrea Záslovová (do 1 roka) – Podlavice	21. november
27. Timon Kučerák (do 1 roka) – Podlavice	28. november
28. Samuel Kubek (do 1 roka) – Podlavice	11. december
29. Zuzana Makovníková (do 1 roka) – Skubín	12. december
30. Nela Balogová (do 1 roka) – Fončorda	19. december

Plánované krsty v roku 2010 po uzávierke čísla:

31. Viktória Záslovová (9 r.) – Podlavice	24. december
32. Mário Denis Záslav (8 r.) – Podlavice	24. december
33. Emília Júlia Záslovová (6 r.) – Podlavice	24. december
34. Viktor Emanuel Záslav (2 r.) – Podlavice	24. december
35. Vratislav Libiak (do 1 roka) – Podlavice	26. december

*/ dátum je deň krstu

Do plného spoločenstva kresťanskej rodiny prostredníctvom Prvého sv. prijímania boli prijatí:

04. apríl Mariana Varhaníková (26 r.) – Kostiviarska
04. apríl Jana Hajašová (27 r.) – Sásová
04. apríl Lucia Vladovičová (27 r.) – Sásová (Skubín)
16. máj Anna Bartošová, Denisa Demianová, Vojtech Höhn,
Veronika Kobelová, Katarína Koleková,
Mária Gréta Matysová, Michaela Vallová, Ján Záslav,
Marek Záslav, Vladimíra Záslavová,
20. jún Simona Gregušová (22 r.) – Podlavice
(celkom 14, 10 detí a 4 dospelí)

Prostredníctvom sviatosti birmovania sa stali dospelými kresťanmi v našej farnosti:

04. apríl Mariana Varhaníková (26 r.) – Kostiviarska
04. apríl Jana Hajašová (27 r.) – Sásová
04. apríl Lucia Vladovičová (27 r.) – Sásová (Skubín)

Sviatosť manželstva si vyslúžilo 6 párov:

16. január Pavol Oravec a Lucia Belíková
20. jún Viliam Makovník a Ivana Kalinová
26. jún Vladimír Libiak a Simona Gregušová (katedrála)
17. júl Martin Vráb a Katarína Kocáková
11. september Marek Gnida a Vladimíra Andreja Chmulíková
18. septembra Ľuboš Krajčovič a Ľubica Kačalová

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie nás predišli:

11. január Elena Slašťanová, r. Birešová (78 ročná)
13. január Jozef Machovič (73)
19. január Rudolf Valuška (65)
01. február Gizela Záslavová, r. Berkyová (73)
13. február Jozefína Placeková, r. Donovalová (78)
14. marec Jozef Veselovský (87)
25. marec Eugen Trimay (70)
03. apríl Gizela Ďurčová, r. Sedíleková (88)
21. apríl Serafína Bédiová, r. Tkáčová (76)
05. jún Mária Kováčová, r. Vilhanová (70)
15. jún Ing. Milan Zvarík (62)
27. august Mária Kmeťová, r. Murgašová (76)
24. október Mária Pašáková, r. Kubušová (44)
24. október Jozef Zúbek (45)
07. november Helena Necpalová, r. Trepáčová (74)
(celkom 14, 8 žien a 6 mužov)

Spoločenstvá vo farnosti

1. Spoločenstvo modliacich sa matiek za deti

Stretávajú sa pravidelne 1-krát do týždňa v rodinách alebo na fare. V súčasnosti je 5 skupín modliacich sa matiek, ktoré sa modlia za svoje a za všetky deti.

Kontakt: Elena Žebyová – 0910 578 689

2. Ružencové spoločenstvo

V súčasnosti máme 4 skupiny – bratstvá. Členovia, ktorí sú zapojení do modlitbového ružencového spoločenstva, denne sa modlia svätý ruženec.

Kontakt: Ing. Jozefína Kantarská – 048/413 73 61

3. Spoločenstvo mladých

Pravidelne raz za dva týždne sa stretávajú v pastoračnej miestnosti pod vedením animátorov a pána farára. Ich činnosť spočíva v organizovaní výletov, táborov, spoločných stretnutí pri rôznych hrách, premietaní filmov a nácviku kresťanských piesní na sväté omše.

Kontakt: Pavel Legiň – 0910 142 065,

Lucia Klincová – 0902 526 717

4. Spoločenstvo mamičiek s malými deťmi

Stretávajú sa pravidelne raz za týždeň v pastoračnej miestnosti pri hrách s deťmi alebo pri speve. Takto sa mladé mamičky spoznávajú, nadväzujú priateľstvá a snažia sa tak spríjemniť si materskú dovolenku.

Kontakt: Marcela Šubová – 0908 441 535

5. Spoločenstvo farských speváckych zborov

Vo farnosti aktívne pôsobia tri farské zbory, ktoré sa pravidelne 1-krát do týždňa stretávajú na nácvikoch v pastoračnej miestnosti a to:

Spevácky zbor dospelých – CANTÁTE DEO Kontakt: J. Gréč – 0944 529 109

Spevácky zbor mladých – CHORUS BAND Kontakt: A. Ťažárová – 0914 229 069

Zbor malých detí – Podlavické svetielka Kontakt: P. Kapusta – 0915 595 197

6. Spoločenstvo seniorov

Pravidelne každú prvú nedeľu v mesiaci, po modlitbe svätého ruženca, sa seniori stretávajú v pastoračnej miestnosti na spoločných posedeniach, pri premietaní filmov alebo na prednáškach.

Kontakt: Mária Pinková – 0903 497 225

7. Spoločenstvo rodín

Zúčastňuje sa nepravidelne na športových a kultúrnych podujatiach, púťach, výletoch s deťmi a na rôznych aktivitách vo farnosti.

Kontakt: RNDr. Miroslav Haviar – 0904 566 316

Snehové rezy

Cesto

200 g práškového cukru
150 g mletých orechov
50 g polohrubej múky
8 vajec
kypriaci prášok do pečiva
štipka soli

Krém č. 1

6 žĺtkov
200 g kryštálového cukru
1 Vanilkový cukor
1 lyžica hladkej múky
2 dl mlieka
1 lyžica oleja
250 g masla

Krém č. 2

6 bielkov
300 g kryštálového cukru

Posýпка:

nastrúhaná čokoláda
nasekané orechy alebo mandľové lupienky

Postup pri príprave cesta:

Žĺtka vymiešame s cukrom do peny, pridáme múku, pomleté orechy, prášok do pečiva, štipku soli a vyšľahané bielka.

Krém č. 1

Žĺtka, cukor, hladkú múku, vanilkový cukor a mlieko zmiešame a uvaríme kašu. Necháme vychladnúť. Do vychladnutej zmesi zašľaháme maslo a olej. Krém navrstvíme na vychladnutý korpus.

Krém č. 2

Z bielkov urobíme sneh, pridáme kryštálový cukor a šľaháme nad parou do zhustnutia. Po vychladnutí ho navrstvíme na krém č. 1.

Hotový koláč môžeme posypať nastrúhanou čokoládou, orechmi alebo mandľovými lupienkami.

Perličky z katechézy:

V adventnom období prichádza náš pán farár k oltáru celý fialový. Abrahám mal už skoro sto rokov a stále nemohol porodiť syna. Pána Boha nevidíme, lebo on je čistý vzduch...

Mária Gréčová

Darujte vaše 2 % z dane

pre neinvestičný fond Podlavice RKC

Prosíme všetkých našich dobrodincov a priateľov, ktorí majú záujem pomôcť našej farnosti, aby svoje 2% z dane z príjmu do konca marca 2011 venovali nášmu n.f. PODLAVICE RKC. Opäť je zaregistrovaný pre príjem 2 %.

Fond je zameraný na podporu:

- duchovného života a tvorbu jeho infraštruktúry
- duchovnej, kultúro-výchovnej a športovej aktivity mládeže
- exkurzno-vzdelávacích podujatí farnosti

Naše identifikačné údaje potrebné na vyplnenie formulára:

Názov: PODLAVICE RKC, n.f.
Sídlo: Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica
Právna forma: Neinvestičný fond
IČO: 37954458
Číslo účtu: 4007956521 / 7500

Veríme, že aj touto formou podporíte duchovný a kultúrny rozvoj nás všetkých! Ďakujeme.

Daniel Bédi - správca fondu, manželka Žebyovci - zriaďovatelia fondu

Daj Boh šťastia tejto zemi

Daj Boh šťastia tejto zemi
Všetkým ľuďom v nej
Nech jej slnko jasne svieti
Každý Boží deň

Nech ich sused v láske má
Nech im priazeň, pokoj dá
Daj Boh šťastia tejto zemi
Všetkým ľuďom v nej
Nech ich sused v láske má
Nech im priazeň, pokoj dá
Daj Boh šťastia tejto zemi
Všetkým ľuďom v nej

Daj Boh šťastia celej Zemi
Všetkým národom
Nech jej svetlo, hviezdy, lásky
Ožiaruje dom
Hladným chleba dobrého
Chorým zdravia pevného
Daj Boh šťastia celej Zemi
Všetkým národom
Dopraj Bože svojmu dielu večné trvanie
Nech sa samo nezahubí, všetci prosíme
Rybám čistej vody daj
Vtáctvo a zver zachovaj
Dopraj Bože svojmu dielu večné trvanie

V spolupráci s

www.zmdesign.eu

Rímskokatolícka cirkev, farnosť Svätého Ducha
Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica – Podlavice

Vianoce 2010 / 2011

Program bohoslužieb vo vianočnom období v Podlaviciach

Deň	Dátum		Liturgia	Hodina	Poznámka
piatok	17.12.2010		Sv. omša	18:00	Spol. sv. sved' od 15:30
nedeľa	19.12.2010	Štvrtá adventná nedeľa	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	
utorok	21.12.2010				Spoved chorých
piatok	24.12.2010	Štedrý deň	Sv. omše Sv. omše	7:30 18:00 24:00	Štedrá večera farnosti Poľnočná sv. omša
sobota	25.12.2010	Narodenie Pána	Sv. omše	8:00 10:00 15:00 18:00	na úsvite vo dne Jasličková slávnosť
nedeľa	26.12.2010	Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa (Sv. Štefana, 1. mučeníka)	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Požehnanie rodín a obnovenie manželských sľubov Požehnanie domov a bytov Koľodovanie Dobrá novina
pondelok	27.12.2010	Sv. Jána, apoštola a evanjelistu	Sv. omša	18:00	
utorok	28.12.2010	Sv. Neviniatok, mučeníkov	Sv. omša	18:00	Požehnanie detí
streda	29.12.2010	Piaty deň v oktáve Narodenia Pána	Sv. omša	18:00	
štvrtok	30.12.2010	Šiesty deň v oktáve Narodenia Pána	Sv. omša	18:00	poklona
piatok	31.12.2010	Siedmy deň v oktáve Narodenia Pána Sv. Silvestra	Sv. omša	16:00 23:45	Poďakovanie na konci roka Te Deum + štatistika Poľnočná poklona
sobota	1.1.2011	Slávnosť Panny Márie - Bohorodičky, Nový rok	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Veni Creator Spiritus (Vzývanie Ducha Sv. o pomoc v novom roku)
nedeľa	2.1.2011	2. nedeľa po narodení Pána	Sv. omša	8:00 10:00 18:00	Požehnanie domov a bytov (pribežne podľa prihlásenia)
pondelok	3.1.2011	Najsv. mena Ježiš	Sv. omša	nebuďe	
utorok	4.1.2011		Sv. omša	18:00	Požehnanie domov a bytov
streda	5.1.2011		Sv. omša	18:00	Požehnanie domov a bytov
štvrtok	6.1.2011	Zjavenie Pána - Traja Kráľi	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Požehnanie Trojkraľovej vody a kriedy Požehnanie domov a bytov (pribežne podľa prihlásenia)
nedeľa	9.1.2011	Krst Krista Pána	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	Skončilo sa Vianočné obdobie

Daniel Bédi, SF, farár